

Vilda, vänliga Vallastaden!

Det är något med atmosfären här ute. Jag tror det är blandningen. Att det är så många olika slags människor som lever här. Folk hittar på och gör saker, ordnar grejer. Det är bara att gå ut, alltid händer det något. Allt är liksom möjligt.

Först, när jag pluggade, bodde jag i en hyresbod men när vi fick barn så byggde vi ett återbrukshus ihop med några andra familjer. Huset producerar mer energi än det drar, så där går vi plus. Min pappa bor också här, han har ett rum i ett äldrekollektiv. Det är skönt att ha nära till honom och kul för honom att ha sällskap. Fast han skämmer bort barnen, förstås.

Jag hyr ett arbetsrum också, i ett slags kontorshotell ihop med andra småföretagare. Alla håller på med olika saker så det finns alltid något att prata om. Ibland sätter vi oss på något fik eller i en berså, eller så går vi en sväng i skogen. Där har vi resonerat oss fram till många bra lösningar.

Jag cyklar oftast när jag ska någonstans men ibland åker jag kollektivt från stationen uppe vid Campushallen. Några gånger om året bokar jag en bil. Egen bil har jag aldrig haft. Jag har inte ens körkort. Det finns alltid någon som vill köra.

Det är något lekfullt och lite galet över hela Vallastaden. Folk bygger nytt och bygger om, flyttar in och flyttar omkring. Planterar och odlar upp. Det ändrar sig hela tiden. Byter färg. Jag gillar det, det ger sådan energi. Det är som om stället lever sitt eget liv.

Titti Knutsson

